

עג:

המדיר פרק שביעי כתובות

מסורת הש"ס

עין משפט
נר מצוה

(א) ויטען סג: נדרים
ג. כ"ב ט: חולין קלג.
נדה סה. (ב) רש"ל מ"ו.
(ג) נ"י רש"ל. (ד) ומוספת
דקדושין פ"ד. (ה) וקדושין
כ"ג. (ו) גיטין כ"ג. (ז) יבמות
קט.

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה מדרים וכו'
תקן המגדש ג"כ כפי ג"ש
דף קה ע"ב ע"ש דלא גרס
לגבי יתומה כתי' האב
שחולת וכו'.

מוסף רש"י

גבי ממונא לקולא.
והמנוח מחבירו ידו על
הממונא (ג"ס).
הר"י ברעליך. ג"ס
קדושין. דאשה נקנית
בכח. על מנת שירצה
אבא אע"פ שלא רצה
האב מקודשת. דלן
אדם עושה צדקה בעלת
זוה וזוה נקנית לקדושין
מכאן ואילן לא יצא
אבא (ג"ס). לא רצה
האב אינה מקודשת.
דלא בעל אלא על מנח
ולא נקנית (שם כו.).
במה דברים אמורים.
דמכירת מדרים. שגירשה
ויקבל
אביה גישה. והחזירה
בשורא קטנה. דלן כח
לא לאשה ולא לה לקדשה.
ומת כהני קטנה. דלא
בעל משגלה דתהי ביאה
משגלה קדושין ויבואו.
קט. וגדלה אצלו.
אמרין סתם ביאה ראשונה
משגלה קדושין (שם).

לא קידשה סתם כו'. ומילתא באפי נפשה היא. ולקמיה פריך מאי
שנא גט ומאי שנא כתובה: ליטני כנסה סתם. כגוה לכולה וליתני
הכי המקדש על מנת שאין עליה נדרים וכנסה סתם כו'. וכו"ש.
כלל כנסה אכל השתא משמע דדוקא בשלל כנסה קאמר: הכי נמי

קאמר. דהאי ונמצאו עליה דקמי
לאחר שניסת קאמר: דאמר אי אפשי
כו'. ואע"ג דלא אמינא כמאן דאמינא
דמי: גט נמי לא סיבעי. דהא
שמואל לית ליה אין אדם עושה צדקה
וזוה דאשמועינן גבי קטנה: ספוקי
מספקא ליה. על סתם אדם אס
אפשי באשה נדרים אס לאו: גבי
ממונא לקולא. דהמנוח מחבירו
עליו הראיה ויכין דמספקא לן לא
גבי: מחלוקס. דרבי ושמואל:
כעטות שפי נשים. קידש לאה על
תנאי ואשה אחרת כנס סתם אחרת
ונמצאו עליה נדרים והיינו טעמא
רב סבר כיון דלא אמינא בזהד דרין
אע"פ שכבר גילה דעתו שאי אפשי
בנדרים צריכה הימנו גט דלמא
לגבה דרין חביבה עליה ולא קפיד
ושמואל אמר כיון דגלי דעתיה גלי:
אכל כעטות אשה אס. קידשה על
תנאי וכנסה סתם אפילו רב מודה
דדעתיה אחרת: והא מפנין
דעטות אשה אס היא. למאי
דקלקא דעמין דסיפא ארישא קאי
טעות אשה אחת היא וקא מותבינן
מינה לעיל אלתא איכא דסבידא ליה
דעטות דאשה אחת נמי צריכה גט
ואע"ג דאין הוא דאומינן ולא רב
איירי בה קושא היא לרבה דהאי
דברי הכל דקאמר כנסה ידידיה היא
ולאו מרד ושמואל שמעה שזרי לא
היה בדורס אלא דקסר ליכא למאן
דאמר כבי האי גוונא דלאו דעתיה
אחרתה והא קא חזין דכל בני
מדרשא דאומינא קלקא דעמין למימר
הכי: מחלוקס כעטות אשה אס
נעין שפי נשים. קידשה על תנאי
וגירשה מן האירוסין וזוה וכנסה
סתם כהניא אמר רב צריכה גט
דכי אשה אחרת דמי ולש קדושין
בעל וליכא למימר אלתא קמא סמך
ושמואל סבר הא גלי לה דעתיה
מעיקרא דאס היא נדרים אי אפשי
בה ועל תנאי כן חזר וקידשה:
אכל כעטות אשה אחת גירדא.

שכנסה ע"י קדושין הראשונים דברי הכל כו' וכי אומינן לעיל ממנתי הכי אומינן מאי לאו קידשה על תנאי וכנסה סתם משגירשה דכלל
גירשה ליכא למאן דאמר והיכא דגירשה מיהא קמי כמזה לא בעיה הא גיטא בעיה. ואני שמעתי טעות אשה אחת כעין כ' נשים כגון
שקדש רחל על תנאי ואח"כ נמכר לנכס לאה וכנסה סתם ונמצאת רחל וקשיא לי נהי נמי דנמכרין לנכס לשם קדושין הא לאו לרחל
איכין ואמאי צריכה גט: קידשה כעטות. קט"ד טעות נדרים כדמפרש ואיל: קטן. אין קדושין כלום דלאו בר קיהא הוא כי יקח איש
כתיב (נדרים כג): אע"פ ששלל סבלות. אכולה קאי: סבלות. מגדלות שהחמין שולל לארסותו: אינה מקודשת. ואע"פ ששלל משגדל ולא אמרי'
ניהי סבלות קדושין לפי שמחמת קדושין הראשונים שלל לשם סבלות ולא לשם קדושין: מאי לאו טעות נדרים. שהמנה עמה על מנת שאין
עליה נדרים והטעמו שהי עליה נדרים וכן למומין וכל תנאי שיתנה וקאמר מ"ק אס בעלי קטן אלתא איכא למ"ד אפילו בתנאי לא בעיל איניש
דאשתא דתנאה דמסיק אדעתיה דלמא לא מיקיים והוא בעילת זנות: לא טעות פסוח משוה פרוטה. דעטת בקדושין דסבר שמקדשין כך
ועל קאמר אס בעלי קטן דאס יודע שאין קדושין בפחות משוה פרוטה וגמר ובעל לשם קדושין אכל כעטות תנאי לא מסיק אדעתיה לבעול
לשם קדושין סמוך עליה אס לא שנתנה קיים לא היתה ניסת לי לחופה: כמאי קמפלגי. לדרך דאמרת דלאו בתנאה פלגי כמאי פלגי
גבי פחות משוה פרוטה מאי טעמא דר"ש: כולוה גרסינן והא כנס דעטות אשה אחת היא: והא כנס דכי טעות אשה אחת דמי.
דזו שהטעמו היא שהתנה עמו ולא גרשה בינתיים ואיכא למ"ד מקודשת וטעמא מאי לפי שאין אדם עושה צדקה בעלת זוה וגמר ובעל
כלל כנס תנאי: מורים חכמים לרבי אליעזר. ביבמות תקן (ה) המגרש את האשה והחזירה ומת מותרת ליכס ור"א אומר והתם (קט). מפרש טעמא
דר"א דגור משום יתומה כתיב האב והיא המפורשת כחן שהודו לו חכמים בה: ונפגרה. וקבל אביה גיטה: ויפא יתומה כתיב האב. אף
כתיב אביה היא כיתומה לפי שאלה מרשותו משואין הראשונים ושוב אין לו זכות בה לקבל קידושה: והחזירה. כקטנותה ומעשה
קטנה אינו כלום: שגירשה גירושין גמורים. והאקרה עליו איסור כרת ממנה גירושא אחי שהתורה אמרה (ויקרא יח) ערות (אשת) אחי וגו' ואין
חורסה גמורה. לחזור ולהיות אשת אחי במקום מזוה להמיינס: או חוללס או מסייבס. שחורסה חורה גמורה להיות אשת אח:
משום

אדם יודע שאין קדושין בו'. הך צריכותא הו"מ למימר לעיל
כי פריך והא אפילו כה חלל וימנא: והא האב
דבטעות אשה אחת דמי בו'. מימה לר"י כיון דממני קידושי קטנה
לטעות א"כ תקשי ליה נמי צריכתא דלעיל דוכן קטן שקידש דלמינן
אע"ג דהוי בטעות אשה אחת וי"ל

דקטן שקידש נוחל ליה כיון דלן
קידושין קטן כלום אפי' מדרבנן
בועל לשם קדושין אכל קידושי קטנה
דרבנן דמי טפי לקדושין בתנאי אכל
מימה לפי מאי שאינו יודע עמה
שום חילוק בין קידש על מנאי
לקידושי קטנה תקשי ליה דרבי דרבי
דאמר לעיל גבי קטנה שלא מילתא
דבעל לשם קדושין אף על גב דהוי
כעטות אשה אחת ושמא לא שמיע ליה
ההוא פלוגמא דקטנה שלא מילתא:
אלמלא

דאמר אי אפשי באשה נדרים אי הכי גט נמי לא תיבעי אמר רבה צריכה
גט מדבריהם וכן אמר רב חסדא צריכה גט מדבריהם רבא אמר תנא ספוקי
מספקא ליה גבי (ה) ממונא לקולא גבי איסורא לחומרא אמר רבה מחלוקת
בטעות שתי נשים אבל בטעות אשה אחת דברי הכל אין צריכה הימנו גט
אמר (ליה) אביי (והא מתניתין דטעות אשה אחת היא וקמותבינן תיובתא
מינה שלא (ו)אי אתמר הכי אתמר) אמר רבה מחלוקת בטעות אשה אחת
כעין שתי נשים אבל בטעות אשה אחת גירדא דברי הכל אינה צריכה
הימנו גט איתביה אביי (קידשה בטעות (ז)פחות משוה פרוטה וכן קמן
שקידש אע"פ ששלל סבלות לאחר מיכן אינה מקודשת שמחמת קדושין
הראשונים שלל ואם בעל קנו ר' שמעון בן יהודה משום ר' ישמעאל אמר
אם בעל לא קנו והא הכא דטעות אשה אחת היא ופליגי מאי לאו טעות
נדרים לא טעות פחות משוה פרוטה פחות משוה פרוטה בהדיא קתני לה
קידשה בטעות ופחות משוה פרוטה פרושה קא מפרש קידשה בטעות כיצד
כגון שקידשה בפחות משוה פרוטה כמאי קא מיפלגי לר סבר אדם יודע
(ח)שאין קדושין תופסין בפחות משוה פרוטה וגמר ובעל לשם קדושין וזו
סבר אין אדם יודע שאין קדושין תופסין בפחות משוה פרוטה וכי קא בעל
אדעתא דקדושין הראשונים בעל איתביה (ה)רני בועליך על מנת שירצה
אבא אע"פ שלא רצה האב מקודשת ר' שמעון בן יהודה אומר משום ר"ש
רצה האב מקודשת לא רצה האב אינה מקודשת והא הכא דכי טעות אשה
אחת דמי ופליגי התם כהא קמפלגי מ"ס על מנת שירצה האב ע"מ שישתוק
האב והא שתיק ליה ומ"ס ע"מ שיאמר אבא הן והא לא אמר אבא הן איתביה
(י)מודים כחכמים לרבי אליעזר (ב)קטנה שהשיאה אביה ונתגרשה והיא
יתומה כתיב האב והחזירה שחולצת ולא מתיבמת מפני שגירשה גירושין
גמורין ואין חזרתה חזרה גמורה (כ)במה דברים אמורים שגירשה כשהיא
קטנה והחזירה כשהיא קטנה אבל גירשה כשהיא קטנה והחזירה כשהיא
גדולה או שהחזירה כשהיא קטנה וגדלה אצלו וזוה או חולצת או מתיבמת
משום

שכנסה ע"י קדושין הראשונים דברי הכל כו' וכי אומינן לעיל ממנתי הכי אומינן מאי לאו קידשה על תנאי וכנסה סתם משגירשה דכלל
גירשה ליכא למאן דאמר והיכא דגירשה מיהא קמי כמזה לא בעיה הא גיטא בעיה. ואני שמעתי טעות אשה אחת כעין כ' נשים כגון
שקדש רחל על תנאי ואח"כ נמכר לנכס לאה וכנסה סתם ונמצאת רחל וקשיא לי נהי נמי דנמכרין לנכס לשם קדושין הא לאו לרחל
איכין ואמאי צריכה גט: קידשה כעטות. קט"ד טעות נדרים כדמפרש ואיל: קטן. אין קדושין כלום דלאו בר קיהא הוא כי יקח איש
כתיב (נדרים כג): אע"פ ששלל סבלות. אכולה קאי: סבלות. מגדלות שהחמין שולל לארסותו: אינה מקודשת. ואע"פ ששלל משגדל ולא אמרי'
ניהי סבלות קדושין לפי שמחמת קדושין הראשונים שלל לשם סבלות ולא לשם קדושין: מאי לאו טעות נדרים. שהמנה עמה על מנת שאין
עליה נדרים והטעמו שהי עליה נדרים וכן למומין וכל תנאי שיתנה וקאמר מ"ק אס בעלי קטן אלתא איכא למ"ד אפילו בתנאי לא בעיל איניש
דאשתא דתנאה דמסיק אדעתיה דלמא לא מיקיים והוא בעילת זנות: לא טעות פסוח משוה פרוטה. דעטת בקדושין דסבר שמקדשין כך
ועל קאמר אס בעלי קטן דאס יודע שאין קדושין בפחות משוה פרוטה וגמר ובעל לשם קדושין אכל כעטות תנאי לא מסיק אדעתיה לבעול
לשם קדושין סמוך עליה אס לא שנתנה קיים לא היתה ניסת לי לחופה: כמאי קמפלגי. לדרך דאמרת דלאו בתנאה פלגי כמאי פלגי
גבי פחות משוה פרוטה מאי טעמא דר"ש: כולוה גרסינן והא כנס דעטות אשה אחת היא: והא כנס דכי טעות אשה אחת דמי.
דזו שהטעמו היא שהתנה עמו ולא גרשה בינתיים ואיכא למ"ד מקודשת וטעמא מאי לפי שאין אדם עושה צדקה בעלת זוה וגמר ובעל
כלל כנס תנאי: מורים חכמים לרבי אליעזר. ביבמות תקן (ה) המגרש את האשה והחזירה ומת מותרת ליכס ור"א אומר והתם (קט). מפרש טעמא
דר"א דגור משום יתומה כתיב האב והיא המפורשת כחן שהודו לו חכמים בה: ונפגרה. וקבל אביה גיטה: ויפא יתומה כתיב האב. אף
כתיב אביה היא כיתומה לפי שאלה מרשותו משואין הראשונים ושוב אין לו זכות בה לקבל קידושה: והחזירה. כקטנותה ומעשה
קטנה אינו כלום: שגירשה גירושין גמורים. והאקרה עליו איסור כרת ממנה גירושא אחי שהתורה אמרה (ויקרא יח) ערות (אשת) אחי וגו' ואין
חורסה גמורה. לחזור ולהיות אשת אחי במקום מזוה להמיינס: או חוללס או מסייבס. שחורסה חורה גמורה להיות אשת אח:
משום

